

VŠEHO CHUŤ

Leden 2025

STRAŠIDLA A POVĚRY V INDONÉSII
SLUNEČNÍ SOUSTAVA - KOMETY
NAIVISTÉ - ARTHUR VILLENEUVE
SCIFI - ROBERT ANSON HEINLEIN
PROČ MATEMATIKA?

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NEČTE., PROHLÍŽÍ SI OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

začal další rok přichází nové číslo Všeohuti, s trochu jiným desajnem. Rubriky jsem zatím nechal stejné, ale pro ty, co nechtějí číst, je více obrázků. Proletíme se s kometami a seznámíme se s dalším klasikem světové scifi Robertem A. Heinleinem. Kdo naopak chce číst (nebo poslouchat) podívá se na Bonus. Cestou za mystikou a strašidly navštívíme Indonésii a také nezapomeneme na Litoměřice. A co by to byla Všeohuť bez matematiky? Za naivistou Arthurem Villeneuve zamíříme do Kanady konkrétně do Québecu. Vyluštíme si také minikřížovku. A také poznáte naše krásné zámky a hrady? Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

KOZOROH

Z DOMOVA

Obrázky z Vánoc. Jedno malé zátíší u stromečku a ukázka jednoho z x druhů cukroví. Maruščina plněná srdíčka zdobená zelenými marcipánovými lístečky a červenými kuličkami.

BLOGOVÁNÍ

tak utekl prosinec, Vánoce i svátek sv. Silvestra. Uspořádal jsem si alespoň částečně e-knihy programem Calibre, ten je psaný v Pythonu, tak jsem se trochu věnoval i tomuto programovacímu jazyku. Dále jsem umístil do stojanu

stromek, vyrobil bramborový salát, koupil a naporcoval kapra... Jako odpočinek trochu grafiky v Dalle, Gimpu, inPixio, Luminar Neo, ... a další koketování s AI. Možná více na mém webu. Pavel

Báje a pověry

Indonésie. Indonésie je protkaná mystikou, většina obyvatel věří na bílou i černou magii a duchovno hraje důležitou roli skrz celé souostroví.

3

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, kometách. Takové malé opakování astronomie.
Dnes KOMETY.

1

Sci-fi a fantasy

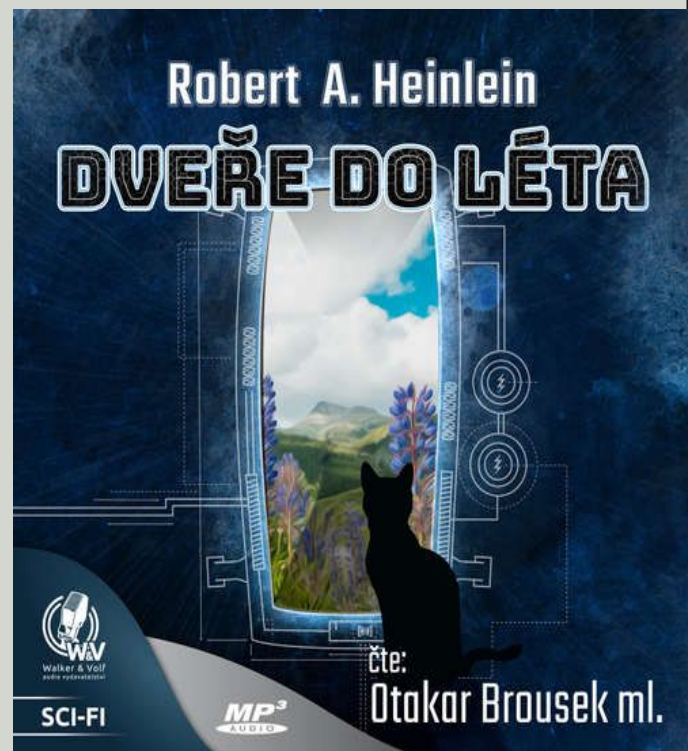
Další z klasiků sci-fi
Robert Anson Heinlein byl americký spisovatel sci-fi a fatasy.

5

Naivisté

Arthur Villeneuve byl malíř Québecu a člen Řádu Kanady. Villeneuve vytvořil fresky na vnější straně svého domu a jeho dům je dnes kanadskou vládou považován za přínos k národnímu dědictví a má zvláštní místo v historii umění Quebecu.

2

Sluneční soustava - KOMETY

Komety a co o nich víme

Co jsou to komety?

Komety jsou nebeská tělesa, která obíhají kolem Slunce po výstředných drahách. Skládají se z ledového jádra a prachových částic. Když se přiblíží k Slunci, zmrzlé látky v jádru se začnou vypařovat a vytvoří tak mlhovitou atmosféru nazývanou koma a ohon.

Složení a struktura komet

Jádra komet jsou tvořena směsí zmrzlých plynů, jako je voda, oxid uhličitý, metan a čpavek, spolu s prachovými částicemi. Tato směs připomíná špinavou příslovečnou sněhovou kouli. Jádra komet mají

nepravidelný tvar a jejich velikost se pohybuje od několika stovek metrů až po desítky kilometrů.

Když se kometa přiblíží ke Slunci, zmrzlé látky v jádru se začnou odpařovat a vytvoří tak koma a ohon. Koma je mlhovitá atmosféra kolem jádra, zatímco ohon je proudem plynu a prachu táhnoucím se za kometou.

Původ a dráhy komet

Většina komet pochází z Oortova oblaku a Kuiperova pásu, což jsou obrovské oblasti složené z ledových těles obklopujících naši

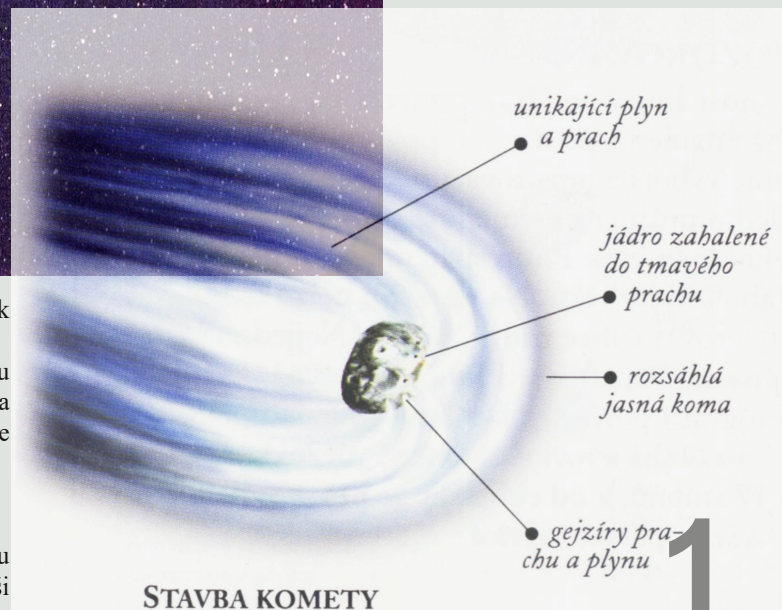

sluneční soustavu. Gravitační síly vypudily některé z těchto těles na výstředné dráhy, které je přivádí blízko Slunci.

Periodické komety jsou takové, které pravidelně obíhají kolem Slunce po dobře definovaných drahách. Nejznámější z nich je Halleyova kometa, která se vrací každých 75-76 let. Naopak neperiodické komety přicházejí z velkých vzdáleností a po jediném průletu kolem Slunce zmizí do mezihvězdného prostoru.

Nejznámější komety v historii

Halleyova kometa: Periodická kometa navštěvující vnitřní sluneční soustavu přibližně každých 75-76 let. Naposledy b

STAVBA KOMETY

oze v roce 1986.

Kometa Hale-Bopp: Jasná kometa z roku 1997, která byla viditelná pouhým okem po několik měsíců.

Kometa Shoemaker-Levy 9: V roce 1994 tato kometa rozpadla na úlomky a ty pak narazily do Jupiteru, zanechávající na jeho povrchu tmavé skvrny.

Význam komet pro vědecký výzkum

Komety jsou pozůstatky formování sluneční soustavy a jejich studium může poskytnout cenné informace o chemickém složení a fyzikálních procesech, které ovlivnily vývoj planet.

Analýza jejich složení pomáhá vědcům lépe pochopit rané fáze formování sluneční soustavy a vývoj těles jako je Země, Mars a další planety. Zkoumání komet tak dále rozšiřuje naše znalosti o původu života a procesech, které k němu vedly.

Naivisté - Arthur Villeneuve

Arthur Villeneuve

(4. ledna 1910, Chicoutimi, Quebec - 24. května 1990, Montreal, Quebec) byl malíř Québécois a člen Řádu Kanady.

Villeneuve byl vychován v dělnické rodině v Chicoutimi. Jeho otec byl zedník, zedník a člen církevního sboru. Mezi jeho bratry byl umělecký kovář, lokomotivní inženýr a čalouník.

Po ukončení školy ve čtrnácti letech pracoval Villeneuve v papírně. Když mu bylo šestnáct, vzal si zimní práci jako uklízeč v ubytovně, práci, ve které dlouho nevydržel. Nakonec se Villeneuve ve stejném roce stal holičským učněm. V devatenácti letech si Villeneuve koupil svůj první holičství, Salon Champlain na rue Sainte-Anne v Chicoutimi. Během tří let jeho podnikání vzkvétalo a byl finančně dostatečně bezpečný, aby si mohl koupit dvě nájemní nemovitosti. Brzy je prodal, aby si koupil restauraci, ale přitom si udržoval kontrolu nad svým holičským salonem.

Tyto roky prosperity náhle skončily v roce 1944 smrtí první manželky Villeneuve Simone Bouchardové a ztrátou jeho majetku. Stal se holičem v nemocnici Hôtel-Dieu v Chicoutimi. Mezitím se znovu oženil: jeho druhou a poslední manželkou byla Héléne Morin Rimouski.

Celkově měl Villeneuve sedm dětí, čtyři se Simone a tři s Héléne. Všichni společně žili v jejich obyčejném domě na 669 rue Taché, Chicoutimi, počínaje rokem 1950.

Začátkem druhého manželství začal Villeneuve experimentovat s kresbami, kolážemi a sochami z plechu. Mezi jeho posledními díly zůstávají propracované hodiny, loď a maják, z nichž každý by se později stal prominentním tématem platte peinture. Ale jeho nejslavnější ranou prací je dům, který koupil na 669 rue Taché, který téměř úplně pomaloval uvnitř i zvenčí, svými prvními obrazy.

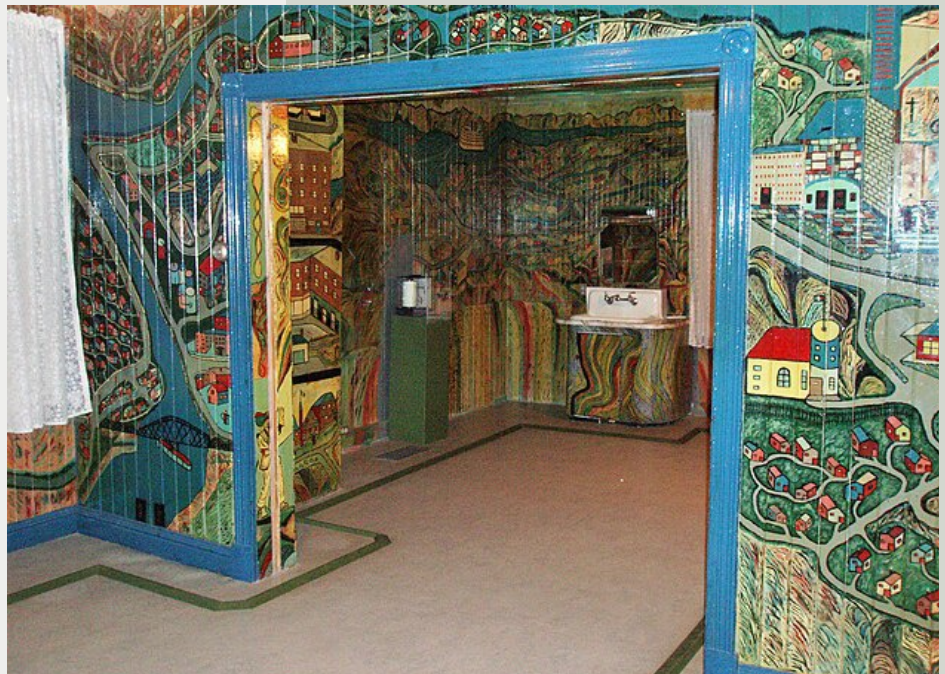
Náhlá naléhavost stát se umělcem jménem Villeneuve byla přičítána zjevení, které měl v roce 1946. K tomuto rozhodujícímu okamžiku došlo během homílie v nedělní mši, ve které kněz citoval z dopisu papeže Pia XII. Účelem tohoto dopisu bylo povzbudit věřící, aby plně využili svůj talent. Villeneuve věřil, že do té doby nechal své umělecké

schopnosti nedotčené, a vrátil se domů, aby začal rozvíjet svůj dar.

Villeneuve začal malovat fresky na vnější straně svého domu v dubnu 1957. Stále pracoval jako holič a maloval 100 hodin týdně po dobu 23 měsíců, dokud nezakryl přední fasádu, zadní část, všechny vnitřní stěny a stropy a dokonce i okna svého domu. Oficiální otevření domu jako uměleckého díla s názvem „Musée de l'artiste“ se uskutečnilo v roce 1959. Roku 1964 vznikl o tomto umělci film s názvem Villeneuve, peintre barbier (Režisér: Marcel Carrière). Národní filmová rada udělala hodně pro představení Villeneuve a projektu veřejnosti.

Od roku 1993 je jeho dům kanadskou vládou považován za přírůstek národního dědictví a má zvláštní místo v historii umění Quebecu 20. století. V roce 1994 byl dům přesunut do interiéru budovy 21 v muzeu Chicoutimi „La Pulperie“. Dům a Villeneuveovy obrazy jsou dodnes na stálé výstavě v La Pulperie.

Jeho práce je součástí mnoha veřejných sbírek, jako je Národní galerie Kanady a Musée national des beaux-arts du Québec (7 děl).

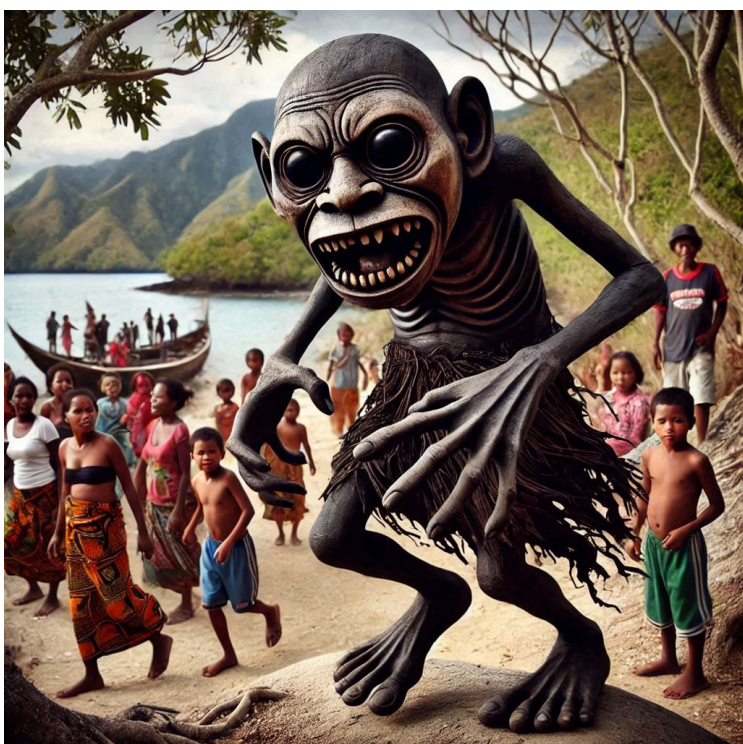

STRAŠIDLA A POVĚRY V INDONÉSII

- * Indonésie je protkaná mystikou, většina obyvatel věří na bílou i černou magii a duchovno hraje důležitou roli skrz celé souostroví.
- * Víte například, proč nemají budovy v Jakartě čtvrté patro? Proč místní nenosí zelenou barvu na pláži jižního pobřeží? Kdo jsou to Ebu Gogo, Kuntilanak a Cigau? A proč se lidé na Jávě bojí vlků?

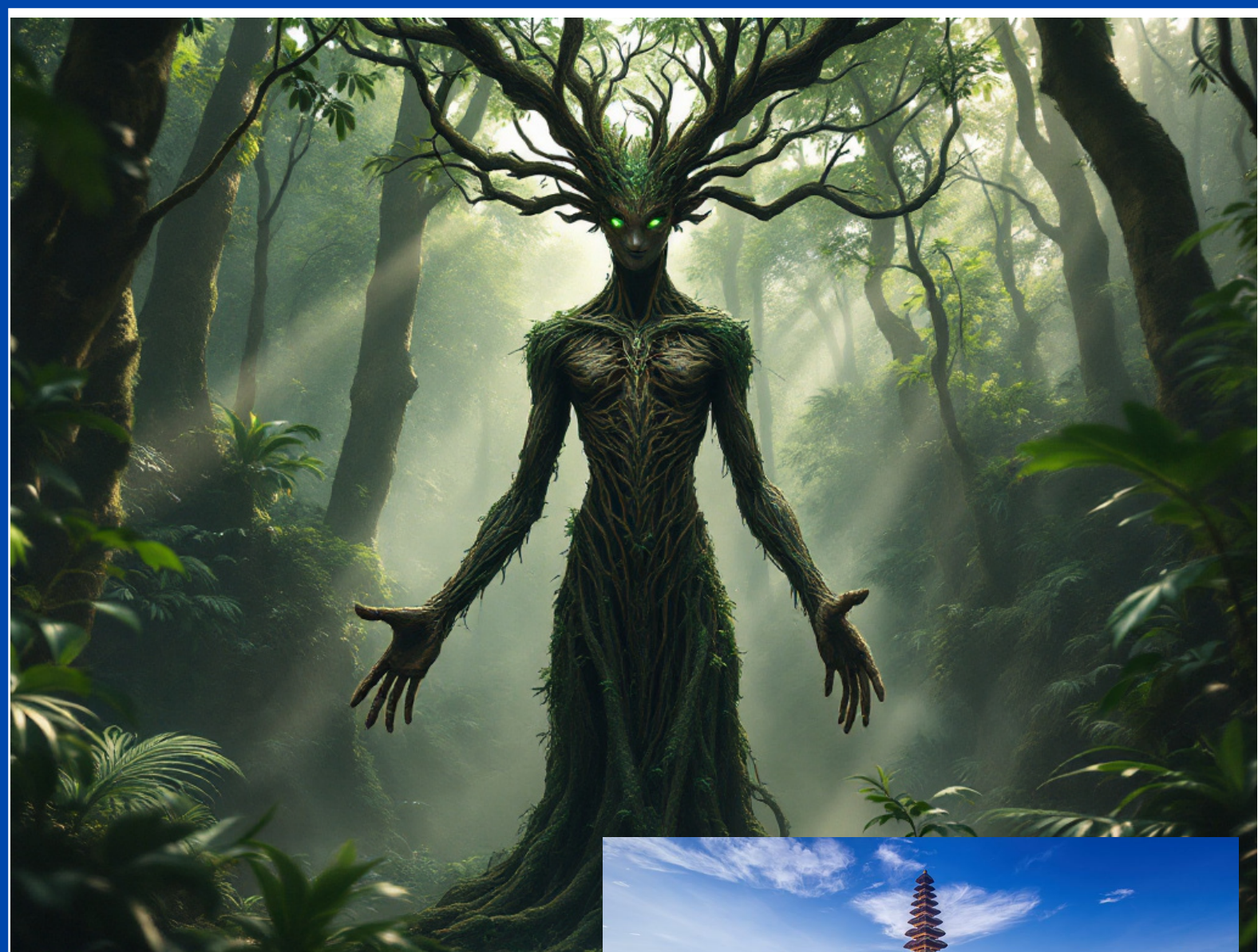
Na ostrově Flores se lidé obávají přízraku zvaného Ebu Gogo. Vzhledem připomíná drobného muže, asi metr a půl vysokého. Má tmavou kůži, plochý nos, velké oči a obrovská ústa. Pohybuje se rychle a krade děti.

Nyi Roro Kidul je známá po celé Indonésii, ale důležitou roli hraje převážně pro Jávance a Balijsce. Po celém jižním pobřeží Jávy najdete pláže, které mají s touto královnou spojitost. Nyi Roro Kidul je vyobrazována jako krásná mladá žena v zelených šatech. Někdy se jí říká také Kanjeng Ratu Kidul, ale podle některých teorií jde o dva odlišné příběhy, které se jen hodně podobají. Legendy Je těžké vybrat jednu konkrétní legendu, protože v každé oblasti se ke královně jižních moří váže trochu jiný příběh. Sundánci tvrdí, že Nyi Roro Kidul byla princeznou v království Pajajaran na západní Jávě. Ve všech příbězích jde o ukrivděnou mladou dívku, která byla sice velice krásná, ale musela čelit nejružnějším problémům a úskalím. Do moře ji buď někdo hodil, nebo tam skočila sama. Často se také vypráví, že trpěla leprou, a když se chtěla zkusit nechat uzdravit slanou vodou z oceánu, pohltila ji velká vlna a dívka zmizela beze stopy.

Když si jedna sestřenice stavěla dům na pozemku, který koupila hned vedle babiččina domu, dělníkům se nezdál jeden vysoký starý strom nad jejich provizorním přístřeškem. Ničemu tam nezavazel a byl silný, rozhodně by tam mohl zůstat stát. Ale jeden z dělníků prohlásil, že už nebude na stavbě pokračovat, pokud se z kmene stromu nevyžene džin, který tam přebývá. Po pár dnech onemocněl a po něm i další dělníci. Nikdo z nich nevěděl, co jim je, ale nebyli schopní ani vstát z postele. Na pokyn babičky se musel zavolat odborník, takzvaný dukun. Ten zjistil, že ve stromě je opravdu džin. Za úplňku se tedy sešla celá rodina a v doprovodu dukuna se pomocí nějaké mantry v arabštině tento nezvaný host vyhnal ze stromu. Chytili ho do prázdné lahve, kterou hned pevně uzavřeli a odvezli ji asi padesát kilometrů daleko, kde ji pohodili v lese. Byla to opravdu zvláštní událost a já jsem cítila, jak tomu všichni bezmezně věří. Hned druhý den se dělníci vrátili do práce, aniž by věděli, že už se problém vyřešil. Prostě se ráno probudili a cítili se zdraví.

Indonésie, plným názvem Indonéská republika, je stát v jihovýchodní Asii a Oceánii tvořený 17 508 ostrovy. S více než čtvrt miliardou obyvatel jde o čtvrtý nejlidnatější stát světa a rovněž o stát s největším počtem obyvatel hlásících se k islámu. Státním zřízením země je republika s voleným prezidentem a parlamentem. Hlavním městem Indonésie je Jakarta. V důsledku znečištění, přelidnění a postupného potápění Jakarty vzniká město Nusantara, které by se v budoucnu mělo stát hlavním. Na pevnině hraničí Indonésie s Papuou Novou Guineou, Východním Timorem a Malajsií. Na moři sousedí se Singapurem, Filipínami, Austrálií, Palau, Thajskem a indickým územím Andamany a Nikobary.

Z historie Litoměřic

Město za první republiky a ve válečné vřavě

Meziválečná doba nepřinesla v profilu a orientaci územního vývoje města žádné převratné změny, charakter pokračující zástavby byl z velké části určen již v předcházející etapě, město se vyvíjelo směrem na Pokratice, severně od centra i východně při českolipské silnici a v prostoru mezi ní a silnicí na Žitenice, v zásadě podle schematického územního plánu, pocházejícího z období kolem roku 1910. V letech 1925–1938 bylo ve městě postaveno 593 domů, z čehož celých 570 soukromými stavebníky.

Změna uměleckého pohledu a nové architektonické modernistické styly měly svou odezvu i v Litoměřicích. Projevily se zejména právě v individuální výstavbě, za zmínku určitě stojí vila Dr. Friedricha Neuburga z roku 1924, postavená podle návrhu německého architekta Hermanna Muthesia v Čelakovského ulici (dnes dětský domov) či vila Ferdinanda Taussiga z roku 1933 na rohu ulic

Eliášova a Palachova (dnes mateřská škola).

Období první republiky doplnilo charakter tehdejšího stavebnictví o nové rysy, reflektující změny ve společenské poptávce. Ve dvacátých letech 20. století řešil československý stát na mnoha místech republiky bytový problém státních zaměstnanců, a to jak vojenských, tak i civilních složek. Tato kategorie zaměstnanců se musela i se svými rodinami stěhovat na nové působiště, kde pro ně nebylo vždy snadné sehnat vhodné a cenově přístupné byty. Podobná situace panovala i v Litoměřicích, a proto bylo ve dvacátých letech 20. století přistoupeno k zakoupení pozemků pro výstavbu státních domů jak pro vojenské gážísty (neboli vojáky z povolání), tak i pro civilní státní zaměstnance. Zakoupené pozemky se nacházely v lokalitě pod horním nádražím (např. ulice Palackého, Tylova, Liberecká), na kterých byly ve dvacátých a třicátých letech minulého století postaveny tzv. státní bytové domy. K významným stavebním počínům dvacátých let minulého století (1921–1926) patřila také obnova a rekonstrukce staré renesanční radnice, jejíž střední trakt se v dubnu 1916 zřítíl v důsledku podmáčení.

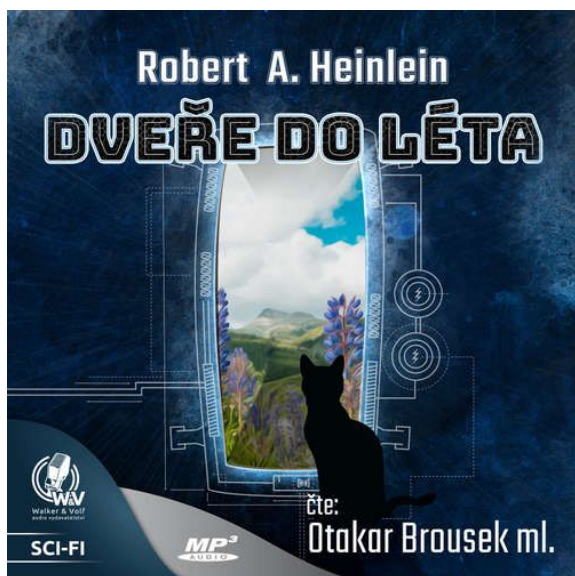
V meziválečném období nevznikalo mnoho novostaveb veřejně prospěšných budov, tomu se však vymykal zejména vznik nového školního areálu pro potřeby českého základního školství v dnešní ulici Svojsíkova u litoměřického městského parku. Stavba měšťanské školy podle projektu architekta Bohumila Hypšmana byla dokončena roku 1926, budova Masarykovy obecné školy z dílny téhož architekta se realizovala v letech 1934–1935. Do období třicátých let minulého století spadá také vybudování okresního chorobince v Žitenické ulici. Po roce 1945 bylo v této budově zřízeno interní a dětské oddělení litoměřické nemocnice.

Smutnou kapitolou se do historie města zapsala druhá světová válka, zejména její závěr, kdy bylo rozhodnuto zřídit v bývalých vápencových dolech na úpatí Radobýlu podzemní továrnu pod krycím názvem Richard I. a Richard II. Kromě totálně nasazených dělníků byli na stavbě továrny, budované v letech 1944–1945, hlavní pracovní silou vězni koncentračních táborů, pro něž byl zřízen koncentrační tábor v prostorách nedalekých dělostřeleckých kasáren.

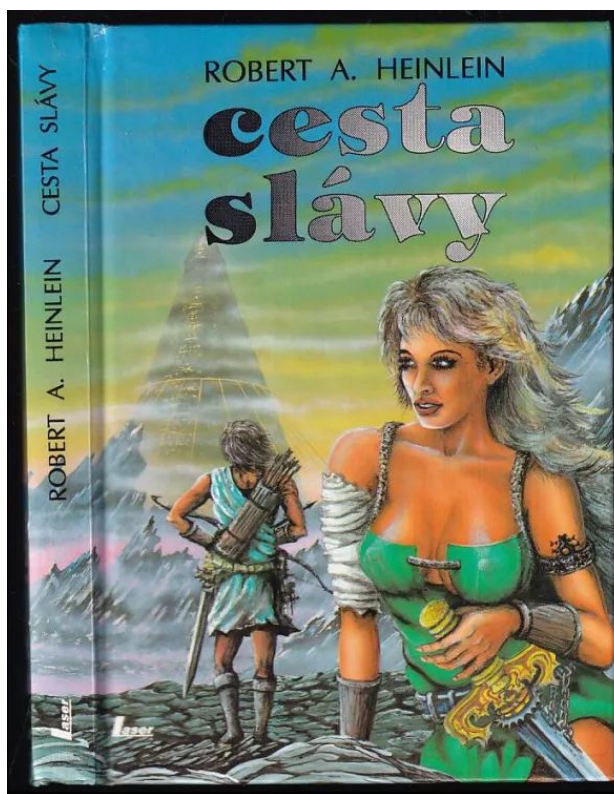
Robert Anson Heinlein

Robert Anson Heinlein (7. července 1907, Butler, Missouri, USA – 8. května 1988, Carmel, Kalifornie, USA) byl jeden z nevlivnějších a nejkontroverznějších spisovatelů science fiction. Společně s A. C. Clarkem a Isaacem Asimovem byli v americké literatuře známi jako „Velká trojka science fiction“ (Big Three). Počátky jeho díla jsou spojovány s obdobím Zlatého věku science fiction. Byl prvním spisovatelem sci-fi, který pronikl i do nefantastických magazínů. Hlavní témata jeho práce byla sociální: radikální individualismus, svobodná vůle, náboženství, vztah mezi fyzickou a emocionální láskou a spekulace o poněkud neortodoxních rodinných vztazích.

Během svého života získal Heinlein mnohá ocenění – jeho romány byly mimo jiné oceněny čtveřicí Hugů, další tři tato ocenění – tzv. Retro Hugo – byla udělena zpětně za roky, kdy ještě tato cena neexistovala. Roku 1974 se stal prvním, kdo obdržel ocenění za celoživotní zásluhy o žánr fantastické literatury, známé dnes jako Damon Knight Memorial Grand Master Award (Velmistr žánru).

Byl jednou jeden kocour a ten neměl rád déšť. A sníh ho studil do tlapek. Ale choval pevně přesvědčení, že když se otevře dostatečný počet dveří, jedny přece musí vést do jasného letního dne... A protože na konci dvacátého století se pomocí hypotermie a cestování v čase dá uniknout skoro všemu – možná, že za třicet let opravdu jedny dveře povedou když ne do léta, tak alespoň do lepších časů... Skvělá sci-fi, snad vůbec nejčtenější román Roberta Heinleina. Vydejte se do Velkého Los Angeles – a ani se nemusíte nechat zmrazit.

Tato kniha se nedá žánrově zařadit už proto, že se jedná v podstatě o knihy dvě. O fantasy se jedná možná v první polovině. Není ale úplně klasická. Druhá půlka je spíš filozofický esej a právě díky němu asi nemá kniha příliš dobré hodnocení. Ale pro čtenáře, který se chce pobavit a přitom i přemýšlet, který netrvá na dodržování pravidel žánru, a je otevřený i neobvyklým myšlenkám velmi dobrá volba.

Tento román je jediným Heinleinovým průnikem do subžánru „invaze mimozemšťanů“. Jeho přístup k příběhu je jiný než u většiny předchozích příběhů o invazích. Nenahlíží na příběh z pohledu „bezbranného lidstva“ typického pro příběhy následující po Válce světů a také nepoužívá tradiční hororové prvky.

Vetřelci jsou dostatečně děsiví, zápletka se soustřeďuje hlavně na provedení invaze, kterou vetřelci připravují a svobodní lidé se proti ní pokouší bránit.

ma

nad svými těly (naučená schopnost, kterou Valentine také ovládá). O dvacet let později přivede Smithe na Zem druhá expedice a Smith se stává dědicem celé první expedice, přestože existují Marťané, mohl by se stát vlastníkem celého Marsu. zemřelých Marťanů a je zvykem, aby blízcí zemřelého snědli jeho pozůstatky. Nakonec Harshaw získá pro Smitha svobodu.

DOST ČASU NA LÁSKU

Životy Seniora, člena Howardových Rodin, nejstaršího člena lidské rasy. Toto líčení je založeno hlavně na Seniorových vlastních slovech, jak byla mnohokrát a na různých místech zaznamenána, převážně pak na Howardově Omlazovací Klinice a v Paláci exekutivy v New Romu na Secundu v roce 2053 po Velké Diaspoře a doplněno dopisy a líčeními očitých svědků. Celé pak bylo uspořádáno, ověřeno, zhuštěno a (kde to bylo možné) dáno do souladu s oficiálními záznamy a současnou historií, podle pokynů Pověřenců Howardovy Nadace, které provedli Howardovi Archiváři Emeritu. Výsledek má jedinečnou historickou důležitost i přes

Když se dveře místnosti otevřely, muž, který moc neužíval. Snad ‚Lazarus Long‘ bylo jméno, seděl u okna a mrzutě hleděl ven, se ohlédl, které jsem užíval nejčastěji. Říkejte mi „Kdo jste, k čertu, vy?“ „Lazare.“

„Jsem Ira Weatheral z Johnsonovy Rodiny, „Děkuji, Lazare.“
ctihodný předku, Předseda Pro Tem všech Rodin.“

„Trvalo vám to dost dlouho. Neříkejte mi Skutečně jste si dal práci s učením mého ‚Předku‘, a proč zrovna Předseda Pro Tem?“ mateřského jazyka, jen abyste mě mohl zavrčel muž v křesle. „Je Předseda tak zatraceně navštívit? A miň než dva dny. To jste předtím zaměstnaný, aby mě nepřišel navštívit? Copak vůbec neuměl? Mně trvá přinejmenším jeden mu nestojím ani za tohle?“ Ani se neobtěžoval. Týden zvládnout nový jazyk a další odstranit vstát, nebo pozvat svého návštěvníka, aby se akcent.“
posadil.

„Promiňte, pane, ale já jsem výkonný šéf Rodin. let, to je něco pod čtyři sta pozemských roků. Je zvykem už nějakou dobu - několik století - že Lazare. Naučil jsem se klasickou angličtinu, výkonný šéf je držitelem titulu Předseda Pro když jsem vzal tuhle práci - ale jako mrtvý Tem, jako opatření pro případ, že byste se vrátil jazyk, abych mohl číst staré záznamy Rodin v originále. Po vašem zavolání jsem se jen učil v

„Tak? Směšné
Nepředsedal jsem
schůzi Pověřenců už
tisíce let. A ‚Pane‘ je
stejně špatné jako
‚Předku‘ - říkejte mi
mým jménem. Je to už
dva dny, co jsem pro vás
poslal. Měl jste tak
dlouhou cestu? Nebo
bylo pravidlo, které mě
opravňovalo ke slyšení
u Předsedy, zrušeno?“

„O takovém pravidle
nevím, Seniore, bylo asi
dlouho před mou dobou
- ale je to má čest a
povinnost - a potěšení
počkat na vás kdykoli
Budou potěšen a poctěn,
když vám budu smět
říkat jménem, ale musíte
mi říct, jaké je teď vaše
jméno. A ohledně
zdržení hodin od obdržení vaší obsílky - strávil když technika není zrovna můj obor. Je obtížné
jsem je učením starověké angličtiny. Bylo mi porozumět mému akcentu?“
řečeno, že jste nikdy neodpovídal v žádném ...
jiném jazyce.“

Senior vypadal trochu rozpačitě. „To je pravda, doby, než je ten, který jsem se naučil já jako není mi vhod ta hatmatilka, kterou tu mluví - dítě. Ale rozumím čemukoli od Bluegumu po vzpomínky si se mnou poslední dobou Yorkshire. Přízvuk není problém. Bylo od vás pohrávají. Myslím, že jsem býval při odpovídání velice laskavé, že jste se s tím obtěžoval. hodně nepříjemný, i když jsem rozuměl. Jména - Skutečně.“ ...
zapomněl jsem, jaké jméno jsem si vybral, když (kdo by chtěl celou knihu - napište do emailu) jsem se tu usídlil. Hmm, ‚Woodrow Wilson Smith‘ bylo mé chlapecké jméno. Nikdy jsem ho

MARVINŮV SLOUPEK

Marvinův sloupek

Právě jsem pobýval v královny Brouků, když se vylodila Hvězdná pěchota pod záminkou, že Brouci koušou. To jo, koušou, ale jen nezvané hosty. Do vesmíru nelétají a nikoho neznepokojují. To asi dělají jen lidi. To na Marsu bylo jiné. Také v jiné časové linii. Tam Marťani zachránili a vychovali jednoho člověka, lidi ho pak odvezli a on spáchal sebevraždu. Zase veselá historka, co? A já mám být pozitivně naladěný. To mě spíše upoutal experiment se čtyřrozměrnou krychlí aplikovanou na útulný domeček. Tam jsem se konečně vyřádil. Škoda, že se domeček posléze transformoval do 3D a bylo po legraci. Tak příště v jiných lepších časech.

Scifi a fantasy Heinlein

Tak to je velice těžké vybrat z těch množství románů a povídek něco reprezentativního.. Nakonec jsem tu uvedl díla, která byla oceněna některou ze scifi cen. Já bych ještě přidal Dveře do léta (BONUS - audio), Sirotní oblohy, Domeček jako klíčka, ...

Cena Hugo

- 1956 – román – Dvojník
- 1960 – román – Hvězdná pěchota
- 1962 – román – Cizinec v cizí zemi
- 1967 – román – Měsíc je drsná milenka
- 2001 – román – Hvězdná kolonie
- 2001 – novela – Muž, který prodal Měsíc

Cena Locus

- 1984 – román – Job

Prometheus

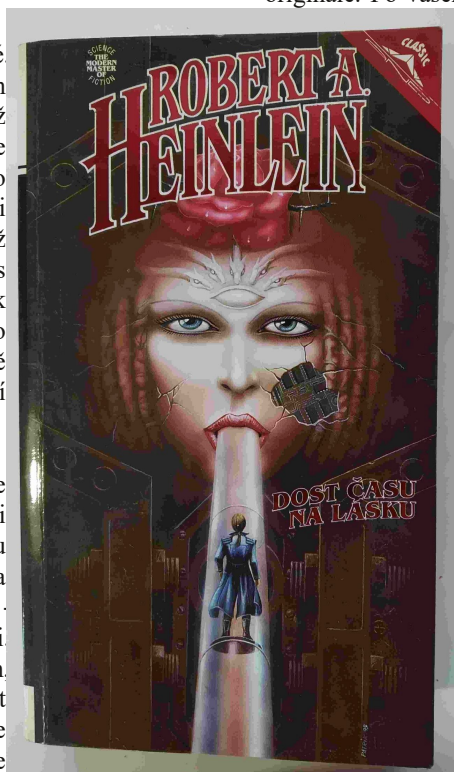
- 1996 – Rudá planeta
- 1997 – Metuzalemovy děti
- 1983 – Měsíc je drsná milenka
- 1987 – Cizinec v cizí zemi (BONUS)
- 1998 – Dost času na lásku
- 2003 – Rekviem

Sciun

- 1978 – Vůně strachu

Forry Award

- 1980 – za celoživotní dílo

ni mluvit a rozumět
idiomatickému jazyku
Severní Ameriky dvacátého
století - váš mateřský jazyk,
jak jste řekl - vyhodnotil
lingvistický analyzátor jako
ten, kterým jste mluvil.“

„Docela chytrá mašinka.
Možná mluvím stejným
způsobem, jako když jsem
byl mladší. Tvrdí se, že je to
jediný jazyk, který mozek
nikdy nezapomene. Takže
musím mluvit v cornbelském
nářečí jako rezavá pila... vy
mluvíte spíš nějakým
druhem texaského nářečí s
oxfordsko - britským
zabarvením. Navíc
Předpokládám, že stroj
vybral nejbližší verzi ze
vzorků, kterými ho
nakrmili.“

„Taký myslím, Lazare,
jste si vybral, když (kdo by
chtěl celou knihu - napište do
emailu) jsem se tu usídlil. Hmm,
‚Woodrow Wilson Smith‘ bylo
mé chlapecké jméno. Nikdy jsem
ho

!!! BONUS !!!

Neničte život mladým lidem špatnou výukou matematiky
Lukáš Masopust

Nestíhám se tento školní rok divit, jak čím dál více platí to, co mi říkal můj učitel didaktiky. Ten mne vysvětloval, že „nemohu pustit žáka dál, pokud neumí něco zásadního“. Proč?

Protože může svou neznalostí buď někoho ohrožovat (například lékař, co nezná anatomii), nebo bude v dalším studiu natolik handicapován, že nakonec nevystuduje obor, který si vybral a který by jinak vystudovat mohl.

Je to až groteskní záležitost, ale po zesílení covidem je tu už velký průšvih. Co, ptáte se? Matematika, přesněji řečeno, její neznalost. Bavíme se tu o tom, že studenti neumí řešit rovnice, vyjádřit neznámou ze vzorce či nějak zkombinovat více vzorečků dohromady. K tomu se může přidat i neznalost pojmů „průměr“ a „průřez“ či jejich záměna. K tomu přidáme horší čtenářskou gramotnost a máme chudáka žáka, co chce studovat techniku a má najednou problém ve všech předmětech, kde se počítá. A může být i žák, co udělal přijímačky z matematiky složili a to i nadprůměrně.

Situace je vidět i individuálním doučováním

Doučuji jednoho kluka asi od konce října a až teď máme první výsledky. V podstatě má „zastydlou“ matematiku někdy v polovině osmé třídy. Není zvyklý samostatně si počítat (to už není v módě), takže nemá tzv. „napočítáno“. Spolu počítáme a počítáme, postupně se mu to dostává do krve. Hlavu na to má.

Nedávno se mi dokonce stalo, že se mi ozvala maminka, co by chtěla doučování pro svého syna. On měl také problém s matematikou a fyzikou. Dokonce si s manželem myslela, že by měl jít na

čtáček. A přitom stačí, aby si jen počítal, podíval se na nějaké video s výkladem a neměl by problém.

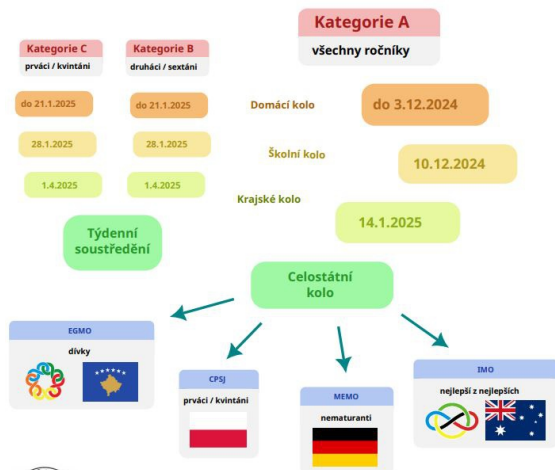
Sakra, jak se učí ta matematika? Kladu si to otázku, zda se ta matematika učí tak špatně, nebo se jen žáci za pomoci svých učitelů nadrtili na přijímačky a pak to vše vypustili z hlavy? Nebo prostě není v módě si matematiku procvičovat jako třeba angličtinu a učitelé dělají, co umí? Těžko říct. Faktem ale je, že nedochází k hlubokému učení a chudáci žáci jsou obětí toho systému. Rozhodně jde o generační problém. Doučuji i člověka asi tak v mém věku, který se učí na SCIO zkoušky a sám se podivil, jak je dle něj na tom bídě, že mu nejdou „základní věci“. Uklidnil jsem jo, že je na tom lépe, než mnoho žáků, která já učím či doučuji.

Jak je možné že žák, který nevyřeší rovnici o jedné neznámé, nepropadne? Co se to tady s námi stalo? Apeluji na všechny zainteresované, včetně rodičů, aby řešili, co skutečně žáci umí na konci základní školy. Aby jim prakticky nebylo znemožněno další vzdělávání!

<https://blogkantora.cz/2022/04/05/nenichte-zivot-mladym-lidem-spatnou-vyukou-matematiky/>

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

Průběh matematické olympiády 2024-25

Dnes trochu středoškolské matematiky. Řešení snad uvedu postupně na webu.

Una solución

$$\frac{\sqrt{x}}{1 + \sqrt{x}} = \frac{2}{3}$$

Jug E Darwin

Can you solve?

$$e^x = x^e$$

$$8 \ln \pi = \pi \ln(x-1)^2 - \ln 2$$

Georg Cantor

Georg Ferdinand Ludwig Philipp Cantor

(3. března 1845 Petrohrad – 6. ledna 1918 Halle) byl významný německý matematik a logik. Kromě matematiky se především v pozdějším věku intenzivně věnoval teologii, zejména ve vztahu k vlastní práci o nekonečnu. Je znám především tím, že teorii množin rozšířil o nekonečná čísla, označovaná jako ordinální čísla a kardinální čísla. V letech 1872 až 1874 dokázal Cantor tvrzení, která jsou dnes známa už posluchačům prvních ročníků vysokých škol: o spočetnosti množiny racionálních čísel i algebraických čísel. K nim patří i důkaz o nespočetnosti množiny reálných čísel. V té době se Cantor začal věnovat budování teorie množin. Dokázal větu, která je dnes pojmenována po něm a velmi zjednodušeně říká, že množina všech podmnožin dané množiny obsahuje více prvků než původní množina. To je celkem zřejmé pro konečné množiny, ale revolučnost této věty je v tom, že platí i pro nekonečné množiny. V konečném důsledku to znamená, že existuje více nekonečen než jedno. Cantor dokázal, že reálných čísel je „více“ než přirozených čísel. Položil si samozřejmě otázku, zda je počet reálných čísel „stejný“ jako počet všech podmnožin množiny čísel přirozených. Dnes je známá kladná odpověď na tuto otázku. Formuloval problém, zda existuje množina s spočetností mezi počtostí přirozených a reálných čísel. Tato tzv. hypotéza kontinua patří k nerozhodnutelným tvrzením v axiomatické teorii množin.

Naše krásné zámky a hrady - znáte je?

Dnešní téma těžké - ale určitě si poradíte

Opět se vydejme po krásách a tajemství Českých hradů a zámků. Ke každému hradu nebo zámku se vztahuje jejich zajímavá historie a také pověsti, jednou humorné, jindy strašidelné až hororové. Zkuste si vyhledat historii nebo i pověsti. Když žádnou pověst nenaleznete, tak si ji vymyslete a nakreslete si komiks.

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA
vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, WWW
stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape
1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12
Ultimate, DALLE-E, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.2

Možnost zasílání časopisu ve formátu PDF
e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. leden 2025
© PRUH Soft 2025

Bílá paní z Jindřichova Hradce

Na počátku 13. století se tyčil nad soutokem Nežárky a Hamerského potoka mohutný hrad Jindřichův Hradec. Jeho světlé zdi se odrážely ve vodní hladině a připomínaly místním obyvatelům sílu a vznešenost rodu Vítkovců, později pánů z Hradce. Jednoho chladného podzimního dne roku 1449 přijela na hrad mladá Perchta z Rožmberka. Provdali ji za Jana z Lichtenštejna, muže proslulého svou krutostí a chamtivostí. Služebnictvo brzy začalo vyprávět o podivných událostech. V noci se chodbami hradu začala procházet postava v bílých šatech. Někteří tvrdili, že je to sama Perchta, která ani po své smrti neopustila místo, kde našla klid. Zjevovala se především tehdy, když hradu nebo jeho obyvatelům hrozilo nebezpečí. Podle legendy se Bílá paní objevuje ve třech podobách. Když je oděna celá v bílém, přináší hradu dobré zprávy. Černé rukavičky znamenají neštěstí a úmrtí. Nejváženější byla její podoba v šatech posetých zlatými růžemi - tehdy věstila narození nového potomka hradeckého rodu. I dnes, po staletích, zůstává příběh Bílé paní živý. Její podobizna zdobí stěny hradu a připomíná návštěvníkům dávnou historii tohoto místa. Jindřichův Hradec se stal symbolem spojení světa živých a mrtvých, kde starobylé příběhy ožívají v každém kameni mohutných hradeb. Hradní komplex, který se postupně rozrostl v jeden z největších v České republice, dodnes vypráví příběh šlechtné ženy, která se stala ochránkyní všech, kteří zde hledali útočiště. Její odkaz přetrvává v podobě fresek, obrazů a především v srdcích místních obyvatel, kteří její příběh předávají z generace na generaci.

MINIKŘÍŽOVKA

1. Nejlepší přítel člověka
2. Nádoba na vodu
3. Materiál získaný odřezáním kůry dubu korkového
4. Povrchový důl
5. Orgán v těle
6. Sečná zbraň
7. Pozdrav
8. Kyselý a žlutý plod.
9. Dioptrická pomůcka

LEDEN

Leden je podle gregoriánského kalendáře první měsíc v roce. Má 31 dní. Český název měsíce pochází od slova led – měsíc ledu. Ve východní Evropě byl tento měsíc původně označován jako měsíc vlka. V mnoha jazycích je název měsíce (anglicky January, německy Januar, slovensky Január) odvozen od latinského Ianuarius, což bylo pojmenování podle boha Januse z římské mytologie. Janus je mimo jiné bohem začátků a konců.

Astrologicky je Slunce asi první dvě třetiny ledna ve znamení Kozoroha a zbytek měsíce ve znamení Vodnáře. V

astronomických termínech začíná v souhvězdí Střelce a končí v souhvězdí Kozoroha. Na severní polokouli bývá leden v průměru nejchladnější měsíc v roce a na jižní polokouli naopak nejteplejší.

Po prosincovém slunovratu se na severní polokouli během ledna prodlužuje den. Na území České republiky, přesněji na průsečíku 50. rovnoběžky a 15. poledníku, je první lednový den dlouhý okolo 8 hodin a 11 minut. Slunce vychází přibližně v 7.58 a zapadá v 16.09 hodin středoevropského času. Poslední den v lednu je delší o hodinu a 7 minut. Slunce vychází okolo 7.35 a zapadá v 16.53 hodin.

LEDEN 2025

22 prac. dnů

	Středa 1		Čtvrtek 2		Pátek 3		Sobota 4		Neděle 5							
1	07:58 16:11	Nový rok Den obnovy samostatného českého státu	09:37 17:34	07:56 16:12	10:03 18:58	07:56 16:13	10:23 20:22	07:56 16:14	10:39 21:45	07:56 16:15	10:33 23:07					
2	07:55 16:17	Pondělí 6	11:07 +++	07:55 16:18	Utý 7	11:22 00:29	07:55 16:19	11:39 01:54	07:54 16:20	12:01 03:20	07:54 16:22	12:32 04:47	07:53 16:23	13:18 06:08	07:52 16:24	14:15 07:17
3	07:52 16:26	Pondělí 13	16:28 08:08	07:51 16:27	Utý 14	16:47 08:44	07:50 16:29	18:07 09:10	07:50 16:30	19:24 09:29	07:49 16:32	20:37 09:43	07:48 16:33	21:47 09:55	07:47 16:35	22:56 10:06
4	07:46 16:36	Pondělí 20	10:17	07:45 16:38	Utý 21	00:04 10:29	07:44 16:39	01:15 10:43	07:43 16:41	02:26 11:02	07:42 16:43	03:40 11:26	07:40 16:44	04:52 12:00	07:39 16:46	05:58 12:48
5	07:38 16:48	Pondělí 27	06:52 13:52	07:37 16:49	Utý 28	07:35 15:10	07:35 16:51	08:05 16:34	07:34 16:53	08:27 18:02	07:33 16:54	08:45 19:28				
		Edita	Radovan	Alice	Den památky Jana Palacha	Drahošlav	Vladislav, Vladislava	Doubravka								
		Ilona, Sebastián	Běla	Slavomír, Slavomíra	Zdeněk	Milena	Miloš	Zora								
		Ingrid Den památky obětí holocaustu	Otýlie	Zdislava	Robin, Erna	Marika										

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz